

List Judy

1. Juda, sługa Jezusów Chrystusów, a brat Jakubów, tym, którzy są w Bogu Ojcu umiłowani, a w Jezusie Chrystusie zachowani i wezwani. 2. Miłosierdzie i pokój, i miłość niech się wam wypełni. 3. Namilejszy, wszelaką pilność czyniąc, abym do was pisał o społecznym waszym zbawieniu, miałem za potrzebną pisać wam, prosząc, abyście bojewali o wiarę raz świętym podaną. 4. Abowiem wtrącili się niektórzy ludzie (którzy dawno na ten sąd są naznaczeni) niezbożni, którzy Boga naszego łaskę obracają w rozpustność i przą się samego Panującego i Pana naszego Jezusa Chrystusa. 5. A chcę wam przypominać, gdyż raz wszystko wiecie, iż Jezus wybawiwszy lud z ziemie Egipskiej, zasię te potracił, którzy nie wierzyli. 6. A Anjoły, którzy nie zachowali zacności swej, ale mieszkanie swoje opuścili, na sąd dnia wielkiego związkami wiecznymi pod chmurą zachował. 7. Jako Sodoma i Gomora, i pograniczne miasta, tymże sposobem zwszetczniawszy i udawszy się za cudzym ciałem, zstały się przykładem ognia wiekuistego, karanie cierpiąc. 8. Tak i ciało plugawią, i zwierzchność odrzucają, i majestat bluźnią. 9. Gdy Michał Archanjoł z diabłem spór wiódł, spierając się o ciało Mojżeszowe, nie śmiał podnieść sądu bluźnierskiego, ale rzekł: Niech ci Pan rozkaże! 10. A ci, czegokolwiek nie wiedzą, bluźnią, a cokolwiek z przyrodzenia, jako nieme bydło rozumieją, w tym się psują. 11. Biada im, iż się drogą Kaimową udali, a zwiedzieniem Balaamowym zapłatą rozpuścili się, a w przeciwieństwie Korego poginęli. 12. Cić są plugawcy na biesiadach swoich spółnie biesiadujący bez bojaźni, samych siebie pasący, obłoki bezwodne, które od wiatrów tam i sam unoszone bywają, drzewa jesienne, nieużyteczne, dwakroć pomarłe, wykorzenione, 13. wały srogie morskie, przez piany zelżywości swoje wyrzucające, gwiazdy błakające się, którym burza ciemności na wieki jest zachowana. 14. A prorokował i o tych Enoch, siódmy od Adama, mówiąc: Oto przyszedł Pan z tysiącami świętych swoich, 15. aby czynił sąd przeciwko wszystkim i strofował wszystkie niezbożniki ze wszystkich uczynków ich niezbożnych, które niezbożnie płodzili, i ze wszystkich przykrości, które mówili przeciw Bogu niezbożni grzesznicy. 16. Cić są szemracze narzekający, chodzący wedle poządliwości swych, a usta ich mówią nadętości, dziwujący się osobom dla pożytku. 17. Lecz wy, namilejszy, pamiętacie na słowa, które są przedtym powiadane od Apostołów Pana naszego Jezusa Chrystusa, 18. którzy wam powiadali, że w ostateczny czas przydą naśmiewcy, chodzący według swych poządliwości w niezbożnościach. 19. Cić są, którzy się sami odłączają, cielesni, Ducha niemający. 20. Lecz wy, namilszy, budując się sami na naświetszej wierze waszej, w Duchu Ś. modląc się, 21. sami się w miłości Bożej zachowajcie, oczekiwając miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa ku żywotowi wiecznemu. 22. A jedne osądzone karzcie, 23. a drugie zachowajcie, wryrywając z ognia. A innych litujcie w bojaźni, mając w nienawiści i onę, która cielesna jest, pokalaną suknią. 24. A temu, który was może zachować bez grzechu i postawić przed oblicznością chwały swojej niepokalane w radości w przyszciu Pana naszego Jezusa Chrystusa, 25. samemu Bogu,

zbawicielowi naszemu, przez Jezusa Chrystusa Pana naszego chwała i wielmożność, rozkazowanie i władza przed wszelkim wiekiem i teraz, i na wszystkie wieki wieków. Amen.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.